

yıllarda yıkılıp ortadan kaldırılmıştır. Deniz tarafında bulunan namazgâhın kible taşı da yine arazi kazanmak için kırk yıldır durduğu son yerinden sökülüp geriye alınmıştır. 1247 (1831-32) tarihli uzun bir kitâbesi olan eski çeşmenin yerine Şam Kapı Kethüdâsı Şeref Efendi tarafından yaptırılan yeni menzil çeşmesinin hayvanlara mahsus yalakları ortadan kaldırılmış, 1983'te de burada büyük bir göbek yapılarak çeşme ve namazgâh taşı bunun ortasına konulmuştur. Ancak 1988 yazında bunlar yeniden sökülmüşler ve çeşme, yüzü denize dönük olarak göze hoş görünmeyen bir biçimde yerleştirilmiş, 1938'den beri en azından beş altı defa yeri değiştirilen namazgâh taşı ise ilerideki bir ağacın dibine atılmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

Evliya Çelebi, *Seyahatnâme*, III, 276-277; a.e. (haz. Mustafa Nihat Özön), Ankara, ts., s. 124-125; a.e. (haz. Zuhuri Danişman), Ankara 1970, V, s. 161-163; Ayvansarayî, *Mecmûa-i Tevârîh*, s. 426; Cevdet Çulpan, *Türk Taş Köprüleri*, Ankara 1975, s. 134-135, lv. XCV-XCVI, nr. 80/1-2; Semavi Eyice, "İstanbul Şam-Bağdat Yolu Üzerindeki Mîmarî Eserler I. Üsküdar -Bostancıbaşı Güzergâhı", *TD*, XIII (1958), s. 81-110.

SEMAVİ EYİCE

BOSTANZÂDE MEHMED EFENDİ

(ö. 1006/1598)

Osmanlı şeyhülislâmı.

942'de (1535-36) doğdu. Kanûnî devri âlimlerinden Tireli Kazasker Bostan Mustafa Efendi'nin oğludur. Arapzâde Efendi, Kadızâde Efendi ve Gül Hoca Çelebi gibi devrinin bilginlerinden ders gördükten sonra 1556'da mülâzım oldu. Ardından 40 akçe ile Eski İbrâhim Paşa Medresesi müderrisliğine tayin edildi. Daha sonra çeşitli medreselerde, bu arada Sahn-ı Semân, Yavuz Sultan Selim, Süleymaniye ve Edirne Selimiye medreselerinde müderrislik yaptı. 1573 yılında Şam, 1575'te Bursa, kısa bir süre sonra Edirne, 1576'da İstanbul kadılığına tayin edildi. 1577'de Anadolu, 1580'de Rumeli kazaskeri oldu. Kısa bir mâzuliyetten sonra 1583'te Kahire kadılığına getirildi.

1587'de ikinci defa Rumeli kazaskerliğine tayin edildikten sonra Şeyhülislâm Müeyyedzâde Abdülkadir Efendi'nin, paranın değerinin düşürülmesiyle çıkan ve tarihlerde Beylerbeyi Vak'ası olarak geçen olaylar sebebiyle azledilmesi üzerine 3 Nisan 1589'da şeyhülislâm oldu.

Ancak üç yıl sonra azledildi. Kaynaklarda azil sebebi olarak Anadolu kazaskeri ve devrin tanınmış şairi Bâkî ile aralarında çıkan bir tartışma gösterilir. Kaynaklarda belirtildiğine göre Bostanzâde, kardeşi İstanbul Kadısı Mustafa Efendi'yi Anadolu kazaskerliğine getirmek için Bâkî aleyhinde bazı kadılara şikâyetler yaptırır. Bâkî de bir divan toplantısında şeyhülislâmı tertipçilik ve insafsızlıkla suçlar. Bu konuşmadan haberdar olan Bostanzâde, Bâkî'nin bazı beyitlerinin küfrü mücip olduğunu, azledilmediği takdirde kendisinin şeyhülislâmlığı bırakıp başka ülkeye gideceğini söyler. Bu durumdan rahatsız olan III. Murad Bostanzâde'yi ve kardeşini azlederek şeyhülislâmlığa Bayramzâde Zeke-riyyâ Efendi'yi getirir.

Azil sebepleri arasında, vakfiyesi gereği İstanbul Sultan Bayezid Medresesi'nde şeyhülislâmların ders vermeleri âdet olduğu halde Bostanzâde'nin bunu uzun süre ihmal edip derse gitmesi de gösterilmektedir. Bostanzâde azledildikten hemen sonra aynı yıl içinde üçüncü defa Rumeli kazaskerliğine getirilmiş, 11 Temmuz 1593'te de Ze-keriyyâ Efendi'nin vefatı üzerine yeniden şeyhülislâm olmuştur. Bu ikinci şeyhülislâmlığı vefatına kadar yaklaşık beş yıl sürmüştür. Böylece toplam olarak şeyhülislâmlıkta kaldığı süre yedi yıl, dokuz ay, yirmi sekiz gün tutmaktadır. 24 Şaban 1006'da (1 Nisan 1598) vefat eden Bostanzâde Şehzade Camii avlusunun caddeye bakan tarafına defnedilmiştir.

Osmanlı Devleti'nde azledildikten sonra ikinci defa şeyhülislâmlığa getirilen ilk kişi Bostanzâde Mehmed Efendi'dir.

Bostanzâde
Mehmed
Efendi'nin
Şehzade Camii
haziresindeki
mezar taşı -
Şehzadebaşı /
İstanbul

Mübârek gecelerde minarelerde kandil yakılması âdeti onun zamanında çıkmış, şeyhülislâmlara düzenli olarak ve muayyen miktarda arpalık* verilmesi de yine ilk defa onun şeyhülislâmlığı döneminde gerçekleşmiştir. Bostanzâde III. Mehmed'in takdirini kazanmış, bunun sonucu olarak kendisine otuz mülâzemet* kontenjanı tanınmış, daha sonra şeyhülislâmlar için bu uygulama âdet olmuştur.

Devrinin siyasî olayları ile de yakından ilgilenen Bostanzâde Mehmed Efendi, başta Hoca Sâdeddin Efendi olmak üzere birçok tanınmış şahsiyetle ihtilâfa düşmüş bir kimsedir. Nitekim III. Murad'ın cenaze namazını kıldırarak için Sâdeddin Efendi vezirâzâmdan izin almış, ancak geç kaldığından cenaze namazı Bostanzâde tarafından kıldırılmıştır. Sâdeddin Efendi ve oğulları namazın tekrar kılınması için uğraşmışlarsa da mesele yatıştırılmıştır.

Türkçe ve Arapça şiirler yazan Bostanzâde'nin Kanûnî için yazdığı mersiyeler çok beğenilmiştir. *İhyâ'ü 'ulûmi'd-dîn'i Yenâbiu'l-yakin fi İhyâi ulûmi'd-dîn* adıyla tercüme etmiş (Süleymaniye Kütüphanesi, Fâtih, nr. 2574), *Mülteka'l-eb-hur'u* da şerhetmiştir. Ayrıca Koca Mustafa Paşa (Samatya) Hacıkadın caddesinde bugün mevcut olmayan bir de mes-cid yaptırmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

Selânikî, *Tarih* (İpşirli), bk. İndeks; Atâi, *Zeyli Şekâik*, s. 410-413; Solakzâde, *Tarih*, s. 620-621; Naîmâ, *Tarih*, I, 142-144; Hammer (Atâ Bey), VII, 154, 163-164; *Devhatü'l-meşâiyih*, s. 23-24; *Sicill-i Osmânî*, IV, 133; *Osmanlı Müellifleri*, I, 256; *İlmiyye Salnâmesi*, s. 410-411; Ununçarşılı, *Osmanlı Tarihi*, III/2, s. 455-456; a.mlf., *İlmiyye Teşkilâtı*, s. 47, 178, 192, 195, 196; Tahsin Öz, *İstanbul Camileri*, Ankara 1962, I, 37; B. Lewis, "Bostanzâde", *El²* (İng.), I, 1279; *TDEA*, I, 458-459.

MEHMET İPŞİRLİ

BOSTANZÂDE YAHYÂ EFENDİ

(ö. 1049/1639)

Anadolu ve Rumeli kazaskerliği yapan
Osmanlı âlim ve müellifi.

Aslen Tireli olup XVI ve XVII. yüzyıllarda önemli âlimlerin yetiştiği Bostanzâdeler ailesinden Bostanzâde Mustafa'nın torunu ve Şeyhülislâm Bostanzâde Mehmed Efendi'nin oğludur. Doğum tarihi, gençlik ve öğrenim yılları hakkında bilgi bulunmamakta, sadece babasından öğrenim gördüğü ve ilmiye sınıfindaki görevinin ilk yıllarını onun yanında geçirdiği bilinmektedir.